

Lag om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter;

utfärdad den 24 november 2016.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser i anslutning till 9 kap. regeringsformen.

2 § Bestämmelserna i lagen gäller för sådan verksamhet som Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen ansvarar för. Bestämmelser om Riksbanken finns i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.

Vad som sägs om resultatredovisning i 9 kap. 3 § andra stycket ska dock inte gälla för Riksdagsförvaltningen i fråga om resultatet för riksdagens nämndmyndigheter.

Effektivitet och resultat

3 § I myndighetens verksamhet ska hög effektivitet eftersträvas och god hushållning iakttas.

4 § Myndigheten ska för riksdagen redovisa verksamhetens mål och de resultat som uppnåtts.

2 kap. Budgetering och redovisning mot inkomstitlar och anslag

Inkomstitlar och anslag

1 § För budgetering och redovisning av myndighetens inkomster på statens budget ska inkomstitlar för olika slag av inkomster användas.

2 § För budgetering och redovisning av myndighetens utgifter för bestämda ändamål på statens budget ska ramanslag användas.

¹ Framst. 2015/16:RS5, bet. 2016/17:KU4, rskr. 2016/17:40

Budgetering och redovisning på statens budget

3 § Myndighetens inkomster och utgifter ska budgeteras och redovisas brutto på inkomstitlar och anslag med de undantag som anges i 4 §.

4 § Inkomster som myndigheten får disponera ska inte budgeteras och redovisas mot inkomstitlar.

Ska inkomsterna helt eller till en bestämd del täcka utgifterna i en viss verksamhet ska inkomsterna och motsvarande utgifter inte heller budgeteras eller redovisas mot anslag. Om inkomsterna till en obestämd del ska täcka utgifter i en verksamhet ska inkomsterna redovisas mot anslag (netto-redovisning).

Villkor för ramanslag

5 § Myndigheten får tillfälligt överskrida ett anslag genom att en kredit motsvarande högst tre procent av det anvisade anslaget (anslagskredit) tas i anspråk. Följande år ska tillgängliga medel reduceras med ett belopp motsvarande den ianspråktaga anslagskrediten.

6 § Myndigheten får använda outnyttjade medel på ett anslag (anslags-sparande) under följande år. Outnyttjade medel får dock användas längst två år efter det att anslaget senast var uppfört på statens budget.

7 § Myndigheten får besluta att medel på ett anvisat anslag inte ska användas.

8 § Bestämmelserna i 5–7 §§ gäller inte om riksdagen för ett visst anslag beslutar om andra villkor.

Redovisning mot inkomstitlar och anslag

9 § Redovisning mot inkomstitlar och anslag ska göras enligt 10 och 11 §§, om inte riksdagen beslutar annat.

10 § Inkomster av avgifter ska redovisas mot inkomstitel det budgetår som intäkterna hänför sig till. Övriga inkomster ska redovisas det budgetår som inkomsterna hänför sig till.

Om inkomster med stöd av 4 § andra stycket redovisas mot anslag, ska redovisningen dock göras på samma grund som gäller för de utgifter som redovisas mot anslaget enligt 11 §.

11 § Utgifter för transfereringar ska redovisas mot anslag det budgetår då betalning sker. Utgifter för transfereringar av varor och tjänster ska dock redovisas det budgetår som kostnaderna hänför sig till.

Förvaltningsutgifter ska redovisas mot anslag det budgetår som kostnaderna hänför sig till. Utgifter för särskilda ekonomiska avgångsförmåner ska dock redovisas det budgetår som utgifterna hänför sig till.

Övriga utgifter ska redovisas mot anslag det budgetår som utgifterna hänför sig till.

12 § Redovisning ska ske löpande.

Beställningsbemyndiganden

1 § Myndigheten får för det ändamål och intill det belopp som riksdagen beslutat för budgetåret beställa varor eller tjänster samt besluta om bidrag, ersättning, lån eller liknande som medför utgifter under senare budgetår än det budgeteten avser.

Myndigheten får dock utan särskilt bemyndigande göra ekonomiska åtaganden för staten om dessa uppgår till högst tio procent av ett anvisat anslag, dock högst tio miljoner kronor.

När myndigheten begär ett bemyndigande enligt första stycket ska den ange under vilka år det ekonomiska åtagandet beräknas medföra utgifter.

Åtaganden i den löpande verksamheten

2 § Myndigheten får utan särskilt bemyndigande från riksdagen göra sådana ekonomiska åtaganden för staten som är nödvändiga för att den löpande verksamheten ska fungera tillfredsställande.

Myndigheten får dock som hyresgäst eller arrendator inte utan riksdagens bemyndigande ingå hyres- eller arrendeavtal med längre löptid än sex år.

4 kap. Finansiering av investeringar

Anläggningstillgångar som används i myndighetens verksamhet

1 § Anläggningstillgångar som används i myndighetens verksamhet ska, med de undantag som anges i 2–5 §§, inom de låneramar som riksdagen beslutat för budgetåret finansieras med lån i Riksgäldskontoret. Riksgäldskontoret beslutar om ränta och andra villkor för sådana lån.

2 § En anläggningstillgång som används i myndighetens verksamhet får helt eller delvis finansieras med bidrag som mottagits från icke-statliga givare.

3 § En anläggningstillgång som används i myndighetens verksamhet får anskaffas genom att myndigheten ingår ett avtal om hyra eller hyrköp (leasing). Ett sådant avtal får endast ingås om det, sett över tillgångens hela ekonomiska livslängd, leder till en lägre kostnad för staten än anskaffning genom köp.

4 § En anläggningstillgång som används i myndighetens verksamhet och som ingår i en sådan investeringsplan som avses i 5 kap. 3 § får finansieras med sådana försäljningsinkomster som avses i 5 kap. 11 §.

5 § Konstföremål, bostadsrätter och mark samt sådana investeringar som huvudsakligen syftar till att bevara riksbyggnaderna ska oavsett om tillgången används i myndighetens verksamhet eller inte finansieras med anslag.

Andra tillgångar

6 § Tillgångar som inte omfattas av bestämmelserna i 1–5 §§ ska finansieras med anslag.

Rörelsekapital

7 § Myndigheten ska använda ett räntekonto i Riksgäldskontoret för de likvida medel som myndigheten disponerar för sin verksamhet. Myndigheten får disponera de ränteintäkter och ska finansiera de räntekostnader som uppstår på räntekontot.

8 § Rörelsekapital i myndighetens verksamhet får finansieras med kredit på räntekontot. Krediten får, om inte riksdagen beslutar annat, uppgå till högst tio procent av de anslagsmedel som anvisats under året och som myndigheten disponerar för sin verksamhet. Riksgäldskontoret beslutar om ränta och andra villkor för krediten.

Övriga bestämmelser

9 § Bestämmelserna i 1–6 och 8 §§ gäller inte om riksdagen för en viss myndighet eller anskaffning beslutar om någon annan finansiering.

5 kap. Förvärv och överlåtelse av egendom**Inledande bestämmelser**

1 § I 2–12 §§ anges grunder för myndighetens förfogande över statens egendom. Bestämmelserna gäller dock inte sådana avgifter som myndigheten får disponera med stöd av 6 kap. 5 § eller försäljning av varor för vilka sådana avgifter tas ut.

Vad som sägs om fast egendom i 2–4 §§ ska även gälla för tomträtt och byggnad som är lös egendom.

Med försäljning avses i 4, 5 och 7–9 §§ även byte.

Fast egendom och bostadsrätt

2 § Riksdagsförvaltningen får förvärva och förvalta fast egendom och bostadsrätt.

3 § Riksdagsförvaltningen ska årligen till riksdagen lämna förslag till en investeringsplan. Planen ska innehålla uppgifter om förvärv och ny- och ombyggnad av fast egendom och bostadsrätt samt förslag till finansiering av investeringarna.

Om kostnaderna för ett investeringsprojekt överstiger 20 miljoner kronor ska projektet särredovisas i investeringsplanen.

4 § Riksdagsförvaltningen får inte utan riksdagens bemyndigande sälja fast egendom.

5 § Riksdagsförvaltningen får besluta att sälja bostadsrätt om egendomen inte längre behövs för myndighetens verksamhet.

Aktier och andelar

6 § Myndigheten får inte utan riksdagens bemyndigande använda statens medel eller övriga tillgångar till att

1. bilda bolag, stiftelser, föreningar eller liknande rättssubjekt,
2. förvärva aktier eller andelar i företag, eller
3. göra kapitaltillskott i sådana rättssubjekt som avses i 1 och 2.

7 § Myndigheten får inte utan riksdagens bemyndigande sälja aktier eller andelar i ett företag.

Annan lös egendom

8 § Myndigheten får besluta att överlåta annan lös egendom än sådan som anges i 5 och 7 §§ om egendomen inte längre behövs för myndighetens verksamhet eller blivit obrukbar eller om den inte anskaffats med statens medel.

Affärsmässighet

9 § Förvärv genom köp eller byte och försäljning ska genomföras affärsmässigt, om inte särskilda skäl talar mot det.

Disposition av försäljningsinkomster

10 § Har riksdagen beslutat om försäljning av egendom som myndigheten förvaltar ska myndigheten redovisa inkomsten mot en inkomsttitel, om inte riksdagen beslutar annat.

11 § Har Riksdagsförvaltningen beslutat om försäljning av bostadsrätt får förvaltningen disponera inkomsten för att finansiera investeringar som ingår i en sådan investeringsplan som avses i 3 §.

12 § Om myndigheten i annat fall än vad som avses i 11 § har beslutat om försäljning av lös egendom får myndigheten disponera försäljningsinkomsterna enligt följande. Har egendomen finansierats

1. med anslag får myndigheten disponera det som återstår av försäljningsinkomsten sedan medel motsvarande egendomens bokförda värde redovisats mot en inkomsttitel,

2. med lån får myndigheten disponera det som återstår av försäljningsinkomsten sedan lånet har lösts,

3. på något annat sätt får myndigheten disponera hela försäljningsinkomsten.

Om inkomsten från en försäljning av egendom som avses i första stycket 1 uppgår till ett mindre belopp får myndigheten disponera hela inkomsten.

Inkomster får endast disponeras i den verksamhet där den sålda egendomen har använts.

6 kap. Avgifter

Rätten att ta ut och beräkna avgifternas storlek

1 § Myndigheten får ta ut avgifter och bestämma avgifternas storlek för varor och tjänster som den tillhandahåller endast om det följer av 2 eller 3 §, av en annan lag eller av ett särskilt bemyndigande av riksdagen.

2 § Myndigheten får, om det är förenligt med myndighetens uppgifter enligt lag, mot avgift tillhandahålla

1. tidskrifter och andra publikationer,
2. informations- och kursmaterial,
3. konferenser och kurser,
4. lokaler,
5. utrustning,
6. offentlig inköps- och resurssamordning, och
7. information i elektronisk form.

Varor och tjänster enligt första stycket får tillhandahållas bara om verksamheten är av tillfällig natur eller av mindre omfattning.

3 § Riksdagsförvaltningen och Riksrevisionen får ta ut avgifter för kopior, avskrifter och utskrifter av allmänna handlingar.

För Riksdagens ombudsmän finns särskilda bestämmelser om sådana avgifter som avses i första stycket i 27 § lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän.

4 § Avgifter ska, om inte riksdagen beslutar annat, beräknas så att de högst täcker myndighetens kostnader för verksamheten. Avgifter som avses i 3 § första stycket ska dock bestämmas med ledning av de regler som gäller för statliga myndigheter i allmänhet.

Disposition av avgiftsinkomster

5 § Myndigheten får disponera avgiftsinkomster enligt 2 och 3 §§ samt avgiftsinkomster från frivilligt efterfrågade varor och tjänster som myndigheten tillhandahåller.

7 kap. Donationer

Mottagande av donationer

1 § Myndigheten får ta emot en donation, om ändamålet med donationen har ett nära samband med myndighetens verksamhet. En donation får inte tas emot om den kan rubba förtroendet för myndigheten eller skada myndighetens anseende.

Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen får inte ta emot en donation om den riskerar att begränsa självständigheten i den granskande verksamheten.

2 § Myndigheten får inte ta emot en donation utan riksdagens medgivande om den överlåtna egendomen

1. utgörs av fast egendom, tomträtt, byggnad som är lös egendom eller bostadsrätt och egendomen ska behållas av staten längre än två år efter det att myndigheten får fri dispositionsrätt till egendomen,
2. utgörs av aktier eller andelar i ett företag,
3. inte får avyttras, eller
4. skulle medföra ett ökat behov av medel från statens budget för myndigheten.

Om egendomen utgörs av ett kulturföremål får myndigheten ta emot egendomen trots att den inte får avyttras.

8 kap. Kompensation för ingående mervärdesskatt

1 § Myndigheten har rätt till kompensation för belopp, motsvarande ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), som hänför sig till verksamheten.

Myndigheten har dock inte rätt till kompensation om den ingående skatten omfattas av begränsningar i avdragsrätten enligt 8 kap. 9, 10, 15 eller 16 § mervärdesskattelagen.

9 kap. Redovisningsskyldighet och revision

Allmänt om redovisningen

1 § Myndigheten är redovisningsskyldig inför riksdagen för den verksamhet den bedriver och för de tillgångar som myndigheten förvaltar och förfogar över. Redovisningsskyldigheten omfattar även myndighetens skulder och övriga ekonomiska åtaganden.

God redovisningssed och rättvisande bild

2 § Myndigheten är bokföringsskyldig. Bokföring och redovisning i myndigheten ska fullgöras på ett sätt som stämmer överens med god redovisningssed.

Redovisningen ska ge en rättvisande bild av verksamheten, det ekonomiska resultatet och ställningen samt förvaltningen av myndighetens tillgångar.

Årsredovisning

3 § Myndigheten ska senast den 22 februari varje år lämna en årsredovisning till riksdagen för det senast avslutade räkenskapsåret.

Årsredovisningen ska bestå av resultatredovisning, resultaträkning, balansräkning, anslagsredovisning och noter. Myndigheten ska i årsredovisningen även lämna information om andra förhållanden av väsentlig betydelse för riksdagens uppföljning och prövning av verksamheten.

4 § Årsredovisningen ska skrivas under av myndighetens ledning.

Underskriften innebär att ledningen intygar att årsredovisningen ger en rättvisande bild av verksamhetens resultat och av kostnader, intäkter och myndighetens ekonomiska ställning.

Ledningen ska i anslutning till underskriften lämna en bedömning av om den interna styrningen och kontrollen vid myndigheten är betryggande.

Revision

5 § Myndighetens verksamhet ska granskas genom revision. Bestämmelser om revision finns i lagen (2002:1022) om revision av statlig verksamhet m.m. och lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen.

6 § Myndigheten ska årligen redovisa för riksdagen vilka åtgärder som myndigheten har vidtagit eller avser att vidta med anledning av revisionens iakttagelser.

Intern styrning och kontroll

7 § Myndighetens ledning ska säkerställa att det vid myndigheten finns en intern styrning och kontroll som fungerar på ett betryggande sätt.

Internrevision

8 § Vid myndigheten ska det finnas en internrevision.

Myndigheten får samordna sin internrevision med en annan myndighet.

9 § Internrevisionen ska utifrån en analys av verksamhetens risker självständigt granska om ledningens interna styrning och kontroll är utformad så att myndigheten med rimlig säkerhet fullgör sitt verksamhetsansvar.

10 § Internrevisionen ska bedrivas enligt god sed för internrevision och internrevisorer.

11 § Myndighetens ledning ska besluta om riktlinjer och revisionsplan för internrevisionen och om åtgärder med anledning av internrevisionens iakttagelser och rekommendationer.

Rapportering till statens informationssystem för budgetering och uppföljning

12 § Rapportering till statens informationssystem för budgetering och uppföljning ska ske på det sätt och i den omfattning som gäller för statliga myndigheter i allmänhet.

10 kap. Övriga bestämmelser

Föreskrifter

1 § Riksdagsförvaltningen får, efter att ha gett Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen tillfälle att yttra sig, meddela föreskrifter om tillämpningen av denna lag. Sådana föreskrifter får inte begränsa Riksdagens ombudsmäns eller Riksrevisionens självständighet i den granskande verksamheten.

Överklagande

2 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017, då lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen upphör att gälla.

På regeringens vägnar

SFS 2016:1091

STEFAN LÖFVEN

MAGDALENA ANDERSSON
(Finansdepartementet)

